

JOSEF ČAPEK: Ó RADOSTNÉ STĚHOVÁNÍ

Stěhování? - Jak? - Vy se stěhujete? - Vy máte byt? - Vy jste dostal byt? Prosím vás -

Ano, stěhuji se, a do bytu. Ano, jsem velmi šťastný, že se stěhuji a že mám byt. Vím, že by se ledaskdo také náramně rád stěhoval, ale -

Ale, pravím, budete-li někdy tak šťastni, že se budete stěhovat, stěhujte tedy svůj luk a oštěp, své ukořistěné kožišiny, hrnek na vaření masa, pazourek a křesadlo. Máte-li naději, že se někdy budete přestěhovávat, nekupujte již od nynějška žádné knihy (a vypůjčené si nenechávejte, nýbrž vracejte). Neboť člověk inteligentní a vzdělaný (to jest člověk takový, který má knihy) velmi se těmi knihami odrodil prastarým kočovným tradicím, a jest pak těžko schopný dobře se stěhovati. Jeho pohyblivost je ta tam - a když se konečně nastěhuje, má knihy, ale nemá domova. Nadře se nejprve plněním beden, jejichž povážlivou tíží pak nosičové strašlivě proklínají. A pak když je zas vyloží, tedy jest v bytě usazen mezi svými knihami.

Je jich všude plno: kam šlápne, tam leží kniha, kam sedne, tam jsou knihy, kamkoliv se (ó, velmi unaven!) podívá, tam je kniha, a když pak vrcholně rozmrzen zavře oči, aby pomyslíl na něco jiného, zjevují se jeho vnitřnímu zraku zase knihy a myslí jen na ty knihy. Jak se s nimi vypořádá, jak je srovná a než je srovná! - Nejraději nechat je tudy takhle ležet a honem se z nich vystěhovat!

Lidové noviny, 7.5.1923.